

1. По смерти Саула, когда Давид возвратился от поражения Амаликитян и пробыл в Секелаге два дня,

УПО: І сталося по Сауловій смерті, коли Давид вернувся, розбивши Амалика, то він сидів у Ціклагу два дні.

KJV: Now it came to pass after the death of Saul, when David was returned from the slaughter of the Amalekites, and David had abode two days in Ziklag;

2. вот, на третий день приходит человек из стана Саулова; одежда на нем разодрана и прах на голове его. Придя к Давиду, он пал на землю и поклонился [ему].

УПО: І сталося третього дня, аж ось прийшов чоловік із табору від Саула, а одержа його роздерта, і порох на його голові. І сталося, як прийшов він до Давида, то впав на землю й поклонився.

KJV: It came even to pass on the third day, that, behold, a man came out of the camp from Saul with his clothes rent, and earth upon his head: and so it was, when he came to David, that he fell to the earth, and did obeisance.

3. И сказал ему Давид: откуда ты пришел? И сказал тот: я убежал из стана Израильского.

УПО: І сказав йому Давид: Звідки це ти приходиш? А той відказав: Я втік з Ізраїлевого табору.

KJV: And David said unto him, From whence comest thou? And he said unto him, Out of the camp of Israel am I escaped.

4. И сказал ему Давид: что произошло? расскажи мне. И тот сказал: народ побежал со сражения, и множество из народа пало и умерло, и умерли и Саул и сын его Ионафан.

УПО: І сказав до нього Давид: Що це сталося, розкажи мені! А той відказав: Народ утік із бою, а також багато з народу попадало й помирало, і теж Саул та син його Йонатан померли.

KJV: And David said unto him, How went the matter? I pray thee, tell me. And he answered, That the people are fled from the battle, and many of the people also are fallen and dead; and Saul and Jonathan his son are dead also.

5. И сказал Давид отроку, рассказывавшему ему: как ты знаешь, что Саул и сын его Ионафан умерли?

УПО: А Давид сказав юнакові, що розповідав йому: Як ти пізнав, що помер Саул та син його Йонатан?

KJV: And David said unto the young man that told him, How knowest thou that Saul and Jonathan his son be dead?

6. И сказал отрок, рассказывавший ему: я случайно пришел на гору Гелвуйскую, и вот, Саул пал на свое копье, колесницы же и всадники настигали его.

УПО: І сказав той юнак, що розповідав йому: Припадком натрапив я на горі Гілбоа, аж ось Саул, настромлений на списа свого, а колесниці та їздці доганяють його.

KJV: And the young man that told him said, As I happened by chance upon mount Gilboa, behold, Saul leaned upon his spear; and, lo, the chariots and horsemen followed hard after him.

7. Тогда он оглянулся назад и, увидев меня, позвал меня.

УПО: І він обернувся до мене, і побачив мене, та й покликав мене. А я відповів: Ось я!

KJV: And when he looked behind him, he saw me, and called unto me. And I answered, Here am I.

8. И я сказал: вот я. Он сказал мне: кто ты? И я сказал ему: я--Амаликитянин.

УПО: І сказав він до мене: Хто ти? А я відказав йому: Я амаликитянин.

KJV: And he said unto me, Who art thou? And I answered him, I am an Amalekite.

9. Тогда он сказал мне: подойди ко мне и убей меня, ибо тоска смертная объяла меня, душа моя все еще во мне.

УПО: І сказав він до мене: Стань надо мною, та й убий мене, бо схопив мене корч, а вся душа ще в мені!...

KJV: He said unto me again, Stand, I pray thee, upon me, and slay me: for anguish is come upon me, because my life is yet whole in me.

10. И я подошел к нему и убил его, ибо знал, что он не будет жив после своего падения; и взял я венец, бывший на голове его, и запястье, бывшее на руке его, и принес их к господину моему сюда.

УПО: І став я при ньому, та й убив його, бо я знав, що він не буде живий по упадку своїм. І взяв я вінця, що на голові його, та наплечника, що на плечі його, і приніс сюди до пана свого.

KJV: So I stood upon him, and slew him, because I was sure that he could not live after that he was fallen: and I took the crown that was upon his head, and the bracelet that was on his arm, and have brought them hither unto my lord.

11. Тогда схватил Давид одежды свои и разодрал их, также и все люди, бывшие с ним.  
УПО: І схопився Давид за одежі свої, та й роздер їх, і теж усі люди, що були з ним.  
KJV: Then David took hold on his clothes, and rent them; and likewise all the men that were with him:

12. и рыдали и плакали, и постились до вечера о Сауле и о сыне его Ионафане, и о народе Господнем и о доме Израилевом, что пали они от меча.  
УПО: І голосили вони й плакали, та постили аж до вечора за Саулом та за сином його Йонатаном, і за народом Господнім та за Ізраїлевим домом, що попадали від меча.  
KJV: And they mourned, and wept, and fasted until even, for Saul, and for Jonathan his son, and for the people of the LORD, and for the house of Israel; because they were fallen by the sword.

13. И сказал Давид отроку, рассказывавшему ему: откуда ты? И сказал он: я--сын пришельца Амаликитянина.  
УПО: І сказав Давид юнакові, що розповідав йому: Звідки ти? А той відказав: Я син одного прихоська, амаликитянина.  
KJV: And David said unto the young man that told him, Whence art thou? And he answered, I am the son of a stranger, an Amalekite.

14. Тогда Давид сказал ему: как не побоялся ты поднять руку, чтобы убить помазанника Господня?  
УПО: І сказав йому Давид: Як ти не побоявся простягти руку свою, щоб убити Господнього помазанця?  
KJV: And David said unto him, How wast thou not afraid to stretch forth thine hand to destroy the LORD's anointed?

15. И призвал Давид одного из отроков и сказал ему: подойди, убей его.  
УПО: І покликав Давид одного з слуг своїх і сказав: Підійди, убий його! І той ударив його, і він помер.  
KJV: And David called one of the young men, and said, Go near, and fall upon him. And he smote him that he died.

16. И [тот] убил его, и он умер. И сказал к нему Давид: кровь твоя на голове твоей, ибо твои уста свидетельствовали на тебя, когда ты говорил: я убил помазанника Господня.  
УПО: І сказав до нього Давид: Кров твоя на голові твоїй, бо уста твої посвідчили проти

тебе, говорячи: Я вбив Господнього помазанця.

KJV: And David said unto him, Thy blood be upon thy head; for thy mouth hath testified against thee, saying, I have slain the LORD's anointed.

17. И оплакал Давид Саула и сына его Ионафана сею плачевною песнью,

УПО: І Давид заголосив за Саулом та за його сином Йонатаном такою жалобною піснею,

KJV: And David lamented with this lamentation over Saul and over Jonathan his son:

18. и повелел научить сынов Иудиных луку, как написано в книге Праведного, и сказал:

УПО: та й сказав навчити Юдиних синів пісні про лука. Ось вона написана в книзі

Праведного:

KJV: (Also he bade them teach the children of Judah the use of the bow: behold, it is written in the book of Jasher.)

19. краса твоя, о Израиль, поражена на высотах твоих! как пали сильные!

УПО: О пишното Ізраїлева, побита із лука на згір'ях своїх, ой попадали лицарі!

KJV: The beauty of Israel is slain upon thy high places: how are the mighty fallen!

20. Не рассказывайте в Гефе, не возвещайте на улицах Аскалона, чтобы не радовались дочери Филистимлян, чтобы не торжествовали дочери необрезанных.

УПО: Не розказуйте в Гаті про це, не сповіщайте на вулицях Ашкалону, щоб не тішилися филистимлянські дочки, щоб не раділи дочки необрізаних!

KJV: Tell it not in Gath, publish it not in the streets of Askelon; lest the daughters of the Philistines rejoice, lest the daughters of the uncircumcised triumph.

21. Горы Гелвуйские! да [не сойдет] ни роса, ни дождь на вас, и да не будет [на вас] полей с плодами, ибо там повержен щит сильных, щит Саула, как бы не был он помазан елеем.

УПО: Гілбоавські гори, щоб на вас не було ні роси, ні дощу, ані поля для жертви принесення! Бо сплямлений там щит хоробрих, щит Саулів, як ніби оливою він не помазаний!

KJV: Ye mountains of Gilboa, let there be no dew, neither let there be rain, upon you, nor fields of offerings: for there the shield of the mighty is vilely cast away, the shield of Saul, as though he had not been anointed with oil.

22. Без крови раненых, без тука сильных лук Ионафана не возвращался назад, и меч Саула не возвращался даром.

УПО: Від крови забитих, від лою хоробрих не відривався був лук Йонатанів, і не вертався меч Саулів напорожньо!

KJV: From the blood of the slain, from the fat of the mighty, the bow of Jonathan turned not back, and the sword of Saul returned not empty.

23. Саул и Ионафан, любезные и согласные в жизни своей, не разлучились и в смерти своей; быстрее орлов, сильнее львов [они были].

УПО: Саул та Йонатан, ці улюблені й милі за свого життя, і в смерті своїй нерозлучні, прудкіші були від орлів та сильніші від левів!

KJV: Saul and Jonathan were lovely and pleasant in their lives, and in their death they were not divided: they were swifter than eagles, they were stronger than lions.

24. Дочери Израильские! плачьте о Сауле, который одевал вас в багряницу с украшениями и доставлял на одежды ваши золотые уборы.

УПО: Дочки Ізраїлеві, за Саулом заплачте, що вас зодягав у багряницю з прикрасами, що оздоблював золотом вашу одягу!

KJV: Ye daughters of Israel, weep over Saul, who clothed you in scarlet, with other delights, who put on ornaments of gold upon your apparel.

25. Как пали сильные на брани! Сражен Ионафан на высотах твоих.

УПО: Ой, попадали лицарі посеред бою!... Йонатан на пагірках твоїх ось забитий!

KJV: How are the mighty fallen in the midst of the battle! O Jonathan, thou wast slain in thine high places.

26. Скорблю о тебе, брат мой Ионафан; ты был очень дорог для меня; любовь твоя была для меня превыше любви женской.

УПО: Скорблю по тобі, Йонатане, мій брате! Ти для мене був вельми улюблений, кохання твоє розкішніше для мене було від кохання жіночого!

KJV: I am distressed for thee, my brother Jonathan: very pleasant hast thou been unto me: thy love to me was wonderful, passing the love of women.

27. Как пали сильные, погибло оружие бранное!

УПО: Ой, попадали лицарі, і загинула зброя військова!...

KJV: How are the mighty fallen, and the weapons of war perished!

